

STATE OF CONCEPT ATHENS

State of Concept Athens

Ινστιτούτο σύγχρονης τέχνης / Τούσα Μπότσαρη 19, Κουκάκι, 117 41, Αθήνα

Ωράριο λειτουργίας: Τετάρτη–Παρασκευή 16:30–20:30, Σάββατο 12:00–17:00

T: 21 3031 8576, info@stateofconcept.org

www.stateofconcept.org

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ομαδική Έκθεση: *«Θα ανοίξω την πόρτα ίσα, ολόισα στη φωτιά»*

Καλλιτέχνες: Marwa Arsanios, Lela Čermak, Δώρα Οικονόμου, Vlatka Horvat, Γιώτα Ιωαννίδου, Sanja Iveković, Adela Jušić, Gülsün Karamustafa, Rajkamal Kahlon, Mujeres Públicas, Ana Vujanović και Marta Popivoda, Θεωρής Προδρομίδης, Želimir Žilnik

Επιμέλεια: What, How and for Whom/WHW

Επιμέλεια: What, How and for Whom / WHW

Εγκαίνια: 17 Μαΐου, 19.30, με ξενάγηση από τις επιμελήτριες και τους εικαστικούς στις 19.30

Διάρκεια: 18 Μαΐου – 7 Σεπτεμβρίου, 2019

Δανειζόμενη τον τίτλο της από ένα στίχο του ποιήματος *25 Μαΐου* (1978) της ποιήτριας, ηθοποιού και αναρχικού **Κατερίνας Γώγου** (1940-1993), η έκθεση *Θα ανοίξω την πόρτα ίσα, ολόισα στην φωτιά* έχει ως αφετηρία της, την φιγούρα των γυναικών ανταρτισσών στις αλληλένδετες ιστορίες των γιουγκοσλαβικών και ελληνικών αντι-φασιστικών αγώνων και της μεταπολεμικής εποχής του Ψυχρού Πολέμου. Η έκθεση εισάγει τον εαυτό της στο περίπλοκο κοινωνικό τοπίο των ελληνο-γιουγκοσλαβικών σχέσεων, που βρίσκονταν σε παρόμοιες, αλλά ιστορικά διαφοροποιημένες πολιτικές θέσεις, στην ημιπεριφέρεια της Ευρώπης, και των οποίων οι ιστορίες της αντιφασιστικής αντίστασης, που ηγήθηκαν και εμπνεύσθηκαν από κομμουνιστικές ιδέες, πήραν αιφνίδια τροπή. Και στις δύο χώρες, η

πρόσφατη επαναφορά της πατριαρχίας στην κοινωνία είναι μια από τις πολλές επιπτώσεις της πολιτικής κρίσης, συνδεδεμένη με την υποτακτική θέση των χωρών αυτών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ένα γεγονός που οδήγησε σε συνθήκες φτώχειας και στις δύο χώρες, στην κατάργηση των εργατικών δικαιωμάτων, στην άνοδο του ρατσισμού και του φασισμού.

Η έκθεση δεν αντιλαμβάνεται την φιγούρα της γυναίκας αντάρτισσας, σαν μια ηρωική μεταφορά λύτρωσης ή σαν μια υποσημείωση περασμένων ιστοριών, αλλά, σαν μια βασική ηθική αξία στο πεδίο της πράξης/της δράσης, που καθοδηγεί το παρόν. Προσπαθώντας να συνενώσει διάφορες φωνές και προσεγγίσεις, αντιτιθέμενη στην παρούσα κατάσταση της επαναφοράς των παραδοσιακών δομών, της ενίσχυσης της πατριαρχίας και της καταστρεπτικής καπιταλιστικής ανάπτυξης, η έκθεση θίγει την κρίσιμη ερώτηση του ποιες είναι οι γυναίκες αντάρτισσες του σήμερα. Μ' αυτό τον τρόπο, τονίζει την βασική σημασία των καλλιτεχνικών φωνών, και αναρωτιέται για τον ρόλο της τέχνης και της πολιτισμικής παραγωγής σε πολιτικά ασταθείς περιόδους, και στην δυνατότητά τους να δημιουργήσουν δράσεις που είναι συνάμα πολιτικές και ποιητικές.

Έχοντας κατά νου, την επίδραση και την καινοτόμο γυναικεία συμμετοχή σε ιστορικό και πολιτισμικό επίπεδο, όχι μόνον στους αγώνες της αντίστασης στην Γιουγκοσλαβία, αλλά και στην ευρύτερη ιστορία, οι γυναίκες μαχήτριες και ακτιβίστριες μπορούν να θεωρηθούν ως *‘αντάρτες μέσα στους αντάρτες’* των οποίων οι ιστορίες και η επιρροή τους σε ποικίλες επαναστατικές δράσεις, χρήζει περαιτέρω ενδελεχούς έρευνας και αναγνώρισης.

Κοιτώντας τις αλληλένδετες ιστορίες της αντίστασης σε Γιουγκοσλαβία και Ελλάδα, και τις εμπειρίες επιτυχιών και αποτυχιών της γυναικείας επαναστατικής δράσης, η έκθεση επιχειρεί έναν συσχετισμό τους με ευρύτερους απελευθερωτικούς και αντι-αποικιακούς αγώνες, καθώς και με τις σύγχρονες φεμινιστικές απαιτήσεις για μία εναλλακτική κοινωνία στο σύνολό της. Η έκθεση *Θα ανοίξω την πόρτα ίσια, ολόισια στην φωτιά* εντοπίζει πώς ατομικές φωνές και χειρονομίες συνενώνονται σε συλλογικά κινήματα, χαρτογραφώντας ορισμένα από τα πιθανά ρεύματα συμμετοχικής γυναικείας χειραφέτησης, που κυλούν βαθιά και πλατιά, και διασταυρώνονται με το γενικό ρεύμα των αγώνων.

Για τους καλλιτέχνες

MARWA ARSANIOS (1978, ΗΠΑ). Ζει και εργάζεται στην Βηρυτό.

Η Marwa Arsanios είναι εικαστικός, κινηματογραφίστρια και ερευνήτρια που επανεξετάζει τις πολιτικές στα μέσα του εικοστού αιώνα από μια σύγχρονη προοπτική, με ιδιαίτερη έμφαση στις σχέσεις των δύο φύλων, στην αστικοποίηση και στην εκβιομηχάνιση. Προσεγγίζει την έρευνα συνεργατικά και επιδιώκει να δουλεύει μεταξύ διαφορετικών κλάδων. Ατομικές εκθέσεις της καλλιτέχνης έχουν παρουσιαστεί στο Κέντρο Τέχνης της Βηρυτού (2017), Μουσείο Hammer, Λος Άντζελες (2016), Witte de With Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης, Ρότερνταμ (2016), Kunsthalle Lissabon, Λισαβόνα (2015) και Art in General, Νέα Υόρκη (2015). Η δουλειά της παρουσιάστηκε επίσης σε πολλές ομαδικές εκθέσεις, μεταξύ των οποίων: *Ear to Ear to Eye*, το Nottingham Contemporary, Ηνωμένο Βασίλειο (2017), *Home Return*, Μουσείο Maxxi, Ρώμη (2017), *Let's Talk About the Weather*, Μουσείο Sursock, Βηρυτός (2016), *HEAR AND NOW*, Μουσείο Λούντβιχ, Κολωνία (2016), Μπιενάλε Θεσσαλονίκης (2015), *Home Works Forum*, Ashkal Alwan, Βηρυτός (2010, 2013, 2015), *Here and Elsewhere*, New Museum, Νέα Υόρκη (2014), 55η Μπιενάλε της Βενετίας (2013), *Meeting Points 7 – Ten Thousand Wiles and a Hundred Thousand Tricks*, M HKA, Αμβέρσα (2013), *In Other Words*, nGbK, Βερολίνο (2012) και 12η Μπιενάλε της Κωνσταντινούπολης (2011), μεταξύ άλλων. Τα βίντεο της έχουν προβληθεί στο Centre Georges Pompidou στο Παρίσι (2011, 2017), στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Βερολίνου (2010, 2015) και στο e-flux, Νέα Υόρκη (2009).

VLATKA HORVAT (1974, ΚΡΟΑΤΙΑ). Ζει και εργάζεται στο Λονδίνο.

Η Vlatka Horvat δουλεύει με ένα ευρύ φάσμα μορφών τέχνης και μέσων, όπως γλυπτική, εγκατάσταση, ζωγραφική, περφόρμανς, φωτογραφία και κείμενο, παρουσιάζοντας το έργο της σε διάφορα πλαίσια - σε γκαλερί, σε φεστιβάλ θεάτρου και χορού καθώς και σε δημόσιους χώρους. Τα έργα της Horvat συχνά περιλαμβάνουν χειρονομίες αναδιάταξης τόσο του ίδιου του χώρου όσο και των χωρικών και κοινωνικών σχέσεων που διαδραματίζονται μέσα σε αυτόν: κινούμενη μεταξύ σωμάτων, αντικειμένων, υλικών, δομημένου περιβάλλοντος και του τοπίου.

Μετά από 20 χρόνια στις ΗΠΑ, πλέον ζει στο Λονδίνο. Οι πρόσφατες ατομικές και ομαδικές εκθέσεις της καλλιτέχνης περιλαμβάνουν: *Buducnost* (project), Ανάθεση για μια εγκατάσταση πινακίδας σε δημόσιο χώρο, Ζάγκρεμπ (2019), *Supporting Objects* (solo), *Eastwards Prospectus*, Βουκουρέστι (2018), *Cloud Pergola*, Περίπτερο της Κροατίας στην 16η Διεθνή Έκθεση Αρχιτεκτονικής, Βενετία (2018), *In Eyes and Hands*, Μέρος του προγράμματος String Language του φεστιβάλ Off the Shelf, Sheffield (2018), *Extensions*, MSU, Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Ζάγκρεμπ (2018), *Surroundings*, Renata Fabbri arte contemporanea, Μιλάνο (2017), *What Can Be Seen*, ανάθεση για το Μουσείο Sheffield, Millennium Galleries, Sheffield (2017), *Means and Ends*, Wilfried Lentz Gallery, Ρότερνταμ (2016), *In Suspension*, CAPRI Raum, Ντίσελντορφ (2016), *Don't Stop*, AAA (Art Altstetten Albisrieden), Τέχνη στο Δημόσιο Χώρο, Ζυρίχη (2015), *Immeasurables*, Zak | Branicka Gallery, Βερολίνο (2015), *Up in Arms*, Kaaitheater, Βρυξέλλες (2015).

ΓΙΩΤΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ (1976, ΑΘΗΝΑ). Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Η Γιώτα Ιωαννίδου είναι εικαστικός. Είναι απόφοιτος της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας και του μεταπτυχιακού προγράμματος του Ολλανδικού Ινστιτούτου Τέχνης - DAI (Ολλανδία). Η Ιωαννίδου με την πρακτική της αντιπαραβάλλει φαινομενικά ασύνδετες στιγμές της ιστορίας με στόχο να προκαλέσει παράδοξους συσχετισμούς που ανανοηματοδοτούν τις αναφορές της στο παρόν. Η πρακτική της, με τη μορφή συνήθως ζωντανής αφήγησης (storytelling) ή lecture performance, περιλαμβάνει κυρίως in situ πρότζεκτς, αρχειακή έρευνα, φωτογραφική τεκμηρίωση, κείμενα, συζητήσεις και συνεντεύξεις.

Η δουλειά της έχει παρουσιαστεί στο State of Concept, με την ατομική της έκθεση *“Μια Υπόθεση Αιώνιας Άρνησης”*, 2018, *“The kids want communism” - Notes on division* MOBY Bat Yam, Ισραήλ (2017), *No need for references*, WUK, Vienna, (2015), 3η και 4η Μπιενάλε της Αθήνας μεταξύ άλλων.

ΝΤΟΡΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (1974, ΑΘΗΝΑ). Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Επισκέπτεται τόπους και κείμενα με τα οποία συνδέεται, είτε κυριολεκτικά είτε μεταφορικά, μαζεύει υλικά και εικόνες και με αυτά συνθέτει τρισδιάστατα αντικείμενα. Είναι απόφοιτος της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας και του Pratt Institute (Μπρούκλιν).

Πρόσφατες ατομικές εκθέσεις της: *“Representation”*, Radio Athenes (2019), *“Imbat Ambit”* (μαζί με την Yasemin Nur) 2019 & *“Mountains & Valleys”* 2016, Francoise Heitsch gallery, Μόναχο, *“Naturalist”*, Ribot gallery, Μιλάνο (2015), *“PREDEAL”*, The Breeder, Αθήνα (2014) και *“A Modern Hug”*, Francoise Heitsch gallery, Μόναχο (2014). Επιλεγμένες συμμετοχές της σε ομαδικές εκθέσεις: *“Voyage around my Room”*, επιμέλεια Κίκα Κυριακάκου, Κέντρο Τεχνών Δήμου Αθηναίων (2019), *“Γεωμετρίες”* επιμέλεια Locus Athens, Γεωπονικό Πανεπιστήμιο της Αθήνας, *“Η Υλικότητα του Ζωγραφικού Συμβάντος”*, επιμέλεια Ντένης Ζαχαρόπουλος, Κέντρο Τεχνών Δήμου Αθηναίων (2018), *Reassembly*, επιμέλεια G Douglas Barrett & Πέτρος Τουλούδης, Tinos Quarry Platform (2017), *“Υπνος”*, επιμέλεια Γιώργος Τζιρτζιλάκης & Θεόφιλος Τραμπούλης, Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, Αθήνα (2016), *“Life Like”*, Transmission, Γλασκώβη (2015), *“Family Ghosts” Calling at Family Business* επιμέλεια Νάντια Αργυροπούλου, Νέα Υόρκη (2013), *“Μονόδρομος”*, 3η Μπιενάλε της Αθήνας επιμέλεια Nicolas Bourriaud, Ξένια Καλπακτσόγλου, Poka-Yio (2011), *“Heaven”*, 2η Μπιενάλε της Αθήνας, επιμέλεια Χριστόφορος Μαρίνος (2009), *“Point of Origin”*, επιμέλεια Gary Pearson, Artspace, Σίδνεϊ (2008), *“Σε Ενεστώτα Χρόνο”* επιμέλεια Τίνα Πανδή, Σωτήρης Σχιζάκης, Δάφνη Βιτάλη, Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Αθήνα (2007), *Part time punks*, επιμέλεια the Callas, Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ (2007), 4ο Βραβείο ΔΕΣΤΕ, Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ, Αθήνα (2005).

ΘΟΔΩΡΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΙΔΗΣ (1979, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ). Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Ο Θοδωρής Προδρομίδης είναι εικαστικός καλλιτέχνης και σκηνοθέτης με έδρα την Αθήνα. Σπούδασε Contemporary Media Practice στο Πανεπιστήμιο του Westminster και βραβεύτηκε από το Goldsmiths, Πανεπιστήμιο του Λονδίνου το 2007 με το MFA in Fine Art. Το έργο του έχει παρουσιαστεί και προβληθεί σε γκαλερί, μουσεία και φεστιβάλ όπως το Fondazione Sandretto Re Rebaudengo, το Haus Der Kulturen Der Welt, την 5η και 1η Μπιενάλε της Θεσσαλονίκης, την 4η Μπιενάλε της Αθήνας, το Werkleitz zentrum für medienkunst, το Fondazione Merz, κ.α. Ως βραβευμένος του Γαλλικού Ινστιτούτου και κατά την διάρκεια της διαμονής του στην Cité internationale des arts με την υποστήριξη του Ιδρύματος Ωνάση, άρχισε την έρευνα για την πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους και συνέχισε την ανάπτυξη της στο πρόγραμμα Feature Expanded με την υποστήριξη του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου. Από το 2017 είναι επιμελητής της περιοδικής σειράς προβολών Κυριακάτικες Αφηγήσεις, ένας από τους συντελεστές του School of Redistribution του προγράμματος Future Climates και εθελοντής στο Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών του Πειραιά. Είναι Visiting Artist στο πλαίσιο του προγράμματος Risk Change στο Τμήμα Ιστορίας και Φιλοσοφίας της Επιστήμης του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, μέλος του Institute of Radical Imagination και μέλος του Δικτύου Αλληλέγγυων Σχολείων.

SANJA IVEKOVIC (1949, Ζάγκρεμπ). Ζει και εργάζεται στο Ζάγκρεμπ.

Φεμινίστρια, ακτιβίστρια και πρωτοπόρος στην τέχνη των "νέων μέσων" όπως η βίντεο αρτ, η περφόρμανς, οι εγκαταστάσεις και η χρήση του δημόσιου χώρου, η Sanja Ivekonić, διακρίθηκε ως εκπρόσωπος της Νέας Καλλιτεχνικής Πρακτικής (Nova Umjetnička Praska). Ένα εναλλακτικό κίνημα νέων καλλιτεχνών, που εμφανίστηκε στο Βελιγράδι και το Ζάγκρεμπ μετά τις φοιτητικές εξεγέρσεις του 1968.

Έχει παρουσιάσει ατομικές εκθέσεις στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης MOMA, Νέα Υόρκη, στο MUDAM, Λουξεμβούργο και συμμετείχε σε εκθέσεις σε διάφορα ιδρύματα και εκδηλώσεις όπως documenta 12 και documenta 14, TATE Modern, Ιρλανδική Biennial EVA International, Manifesta, Gwanju Biennale, κλπ. Το 2009, η Ivekonić κέρδισε το βραβείο Camera Austria Award καθώς η φωτογραφία αναγνωρίστηκε ως αναπόσπαστο μέρος του εννοιολογικού της έργου. Το 2014 ήταν υποψήφια για το βραβείο Artes Mundi, εκθέτοντας τα φωτογραφικά της έργα *GEN XX* (1997-2001) και *The Disobedient (Οι επαναστάτες)* στην Γκαλερί Turner House, Penarth, Ουαλία.

ADELA JUŠIĆ (1982, Σεράγεβο). Ζει και εργάζεται στο Σεράγεβο.

Η Adela Jušić είναι εικαστικός από τη Βοσνία και Ερζεγοβίνη. Είναι γνωστή για την κοινωνικά αφοσιωμένη τέχνη της στο θέμα του πολέμου στη Βοσνία και Ερζεγοβίνη και για το ρόλο των ανταρτισσών γυναικών κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου στη Γιουγκοσλαβία. Η Jušić έχει παρουσιάσει σε περισσότερες από 100 διεθνείς εκθέσεις (*Manifesta 8*, Μούρθια, Ισπανία, *Videonale*, Kunstmuseum Βόννη, Γερμανία, *Image Counter Image*, Haus der Kunst, Μόναχο, Γερμανία, *Balkan Insight*, Pompidou Center, Παρίσι). Έχει συμμετάσχει σε πολλά προγράμματα φιλοξενίας καλλιτεχνών (ISCP, Νέα Υόρκη, Kulturkontakt, Βιέννη, i.a.a.b. Βασιλεία, Museums Quartier, Βιέννη) και σε πολυάριθμα σεμινάρια και συνέδρια. Το 2010

κέρδισε το βραβείο Young Visual Artist για τον καλύτερο νεαρό Βόσνιο καλλιτέχνη του 2010, το Henkel Young Artist Price CEE το 2011 και το ειδικό βραβείο Βελιγραδίου October Salon το 2013. Οι ατομικές της εκθέσεις περιλαμβάνουν *Children of the (non) revolution*, Erste Foundation, *Real but not true*, Πολιτιστικό Κέντρο Tobačna 001, Λιουμπλιάνα, *STEALTH*, MMC Kibla, Maribor, *Here come the women*, Gallery Praktika, Split, κ.ά.

GÜLSÜN KARAMUSTAFA (1946, Ανκára). Ζει και εργάζεται στην Κωνσταντινούπολη.

Η Gülsün Karamustafa είναι καλλιτέχνης και από τη δεκαετία του '70 η καλλιτεχνική της πρακτική έχει συμπεριλάβει διάφορα μέσα, όπως ζωγραφική, γλυπτική, κολάζ, περφόρμανς, εγκατάσταση και βίντεο, ενώ η δουλειά της έχει επηρεάσει έντονα τις νεότερες γενιές Τούρκων καλλιτεχνών. Μαζί με τον σύζυγό της φυλακίστηκε μετά το πραξικόπημα του 1971 για την συμμετοχή τους στις φοιτητικές διαμαρτυρίες και ως το 1986 της αρνήθηκε η χορήγηση διαβατηρίου. Η εμπειρία αυτή είχε μεγάλη επιρροή στο έργο της. Η πρακτική της διερευνά φλέγοντα κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα της σύγχρονης Τουρκίας, όπως τα ζητήματα φύλου και σεξουαλικότητας, η μετανάστευση και η εξορία, ο ρόλος της θρησκείας, τα στερεότυπα και η εθνικοποίηση και οι στάσεις της Δύσης προς τη Μέση Ανατολή. Η Karamustafa ήταν μια από τους βραβευθέντες του βραβείου Prince Claus του 2014.

RAJKAMAL KAHLOH (1974, ΗΠΑ). Ζει και εργάζεται στο Βερολίνο.

Η Rajkamal Kahlon είναι απόφοιτη του Ανεξάρτητου Προγράμματος Σπουδών Whitney και της Σχολής Ζωγραφικής και Γλυπτικής Skowhegan. Το έργο της Kahlon έχει παρουσιαστεί ευρέως σε μουσεία, ιδρύματα και μπιενάλε στη Βόρεια Αμερική, την Ευρώπη, τη Μέση Ανατολή και την Ασία, όπως η Μπιενάλε της Ταϊπέι του 2012, Meeting Points 7, HKW, MUAC Museo Universitario Arte Contemporáneo, Edith Russ Haus Für Medienkunst, 21er Haus, το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Βαρσοβίας, το NGBK, το Μουσείο Queens, το Μουσείο Bronx, το Space Artists, το Apex Art και το e-flux.

ANA VUJANOVIC (1975, ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ). Ζει και εργάζεται ανάμεσα σε Βερολίνο και Βελιγράδι.

Η Ana Vujanović είναι ερευνήτρια, συγγραφέας, δραματουργός και λέκτορας που επικεντρώνεται στην σύνδεση της κριτικής θεωρίας με τη σύγχρονη τέχνη. Κάτοχος διδακτορικού στις Ανθρωπιστικές Επιστήμες – Θεατρικές Σπουδές, έχει διδάξει σε διάφορα πανεπιστήμια και εκπαιδευτικά προγράμματα σε όλη την Ευρώπη, ήταν επισκέπτρια καθηγήτρια στο Τμήμα Παραστατικών Σπουδών του Πανεπιστημίου του Αμβούργου και περιστασιακά διδάσκει στο HZT στο Βερολίνο. Από το 2016 είναι μέλος της ομάδας και μέντορας των φοιτητών τέταρτου έτους στο SNDO – School for New Dance Development στο Άμστερνταμ. Ήταν μέλος του συντακτικού συλλόγου της TkH [Walking Theory], μιας θεωρητικής-καλλιτεχνικής πλατφόρμας με έδρα το Βελιγράδι, και αρχισυντάκτρια του TkH, Περιοδικού για την Θεωρία των Παραστατικών Τεχνών (2001-2017).

MARTA POPIVODA (1982, Βελιγράδι). Ζει και εργάζεται στο Βερολίνο.

Η Marta Popivoda είναι κινηματογραφίστρια και βίντεο άρτιστ. Το έργο της διερευνά τις συλλογιστικές δυνάμεις εξουσίας του σύγχρονου κόσμου (τέχνης), τις διασταυρώσεις μεταξύ περφόρμανς και φιλμ, καθώς και το γιουγκοσλάβικο σοσιαλιστικό έργο, μέσω της παραγωγής φιλμ, βίντεο εγκαταστάσεων και περφόρμανς. Το έργο της συνδέεται στενά με την TkH (Walking Theory), μια θεωρητική-καλλιτεχνική πλατφόρμα και περιοδικό, όπου είναι μέλος της συντακτικής ομάδας. Έργα της έχουν συμμετάσχει σε εκθέσεις και προγράμματα στο Tate Modern Λονδίνο, MoMA Νέα Υόρκη, M HKA Αμβέρσα, 21er HAUS Βιέννη, Μουσείο GARAGE Μόσχα, Κέντρο Τέχνης Βηρυτού, Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης + MSUM Λιουμπλιάνα, Ινστιτούτο Arsenal για το Film und Videokunst, HAU - Hebbel am Ufer, το SAVVY Contemporary, NGBK Gallery, District Berlin, Kampnagel Hamburg, Matadero και La Casa Encendida της Μαδρίτης κ.λπ.

ŽELIMIR ŽILNIK (1942, Νόβι Σαντ) Ζει και εργάζεται στο Νόβι Σαντ.

Από τις απαρχές του στην ζωντανή ερασιτεχνική κινηματογραφική σκηνή της Γιουγκοσλαβίας στη δεκαετία του 1960, ο σκηνοθέτης Želimir Žilnik έχει κάνει πάνω από πενήντα ταινίες, μεταξύ των οποίων πολλές κινηματογραφικές ταινίες και τηλεοπτικές παραγωγές, συχνά στο είδος του docudrama. Έλαβε διεθνή αναγνώριση από νωρίς, κερδίζοντας τη Χρυσή Άρκτο το 1969 για την Καλύτερη Ταινία στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Βερολίνου για τα Πρώιμα Έργα. Στη δεκαετία του 1970 οι ταινίες ήρθαν αντιμέτωπες με την πολιτική αντιπολίτευση και έφυγε από τη Γιουγκοσλαβία για τη Δυτική Γερμανία, όπου πραγματοποίησε αρκετές ανεξάρτητες ταινίες, συμπεριλαμβανομένων μερικών από τις πρώτες ταινίες που ασχολήθηκαν με το θέμα των επισκεπτών εργαζομένων. Στη δεκαετία του 1980, αφού έφυγε από τη Γερμανία - λόγω της πολιτικής αντιπολίτευσης και της λογοκρισίας που έλαβαν οι ταινίες του - και επέστρεψε στη Γιουγκοσλαβία, έκανε πολυάριθμες τηλεοπτικές και κινηματογραφικές ταινίες μέσω των οποίων απεικόνιζε πρώιμα συμπτώματα των αυξανόμενων κοινωνικών συγκρούσεων της χώρας, συνεχίζοντας τη δεκαετία του '90 με ταινίες που ασχολούνται με τις πληγές της μετασοσιαλιστικής μετάβασης καθώς και θέματα μετανάστευσης.

LELA ČERMAK (1921 -1999, Έζησε στο Ζάγκρεμπ.)

Η Lela Čermak ήταν ζωγράφος και συντηρήτρια. Κατά τη διάρκεια του Β 'Παγκοσμίου Πολέμου, προσχώρησε στη γιουγκοσλαβική αντίσταση και εργάστηκε σε έναν από τους σημαντικότερους αντιφασιστικούς Τύπους "Naprijed" ("Forward"). Έχει εκθέσει σε πολυάριθμες αντιστασιακές εκθέσεις κατά τη διάρκεια και μετά τον πόλεμο. Από το 1952 εργάστηκε στο Ινστιτούτο Συντήρησης του Ζάγκρεμπ, και ειδικεύτηκε στο Ινστιτούτο Τέχνης Cortauld και στην Εθνική Πινακοθήκη του Λονδίνου (1954/55, 1956/57). Διετέλεσε διευθύντρια του Ινστιτούτου από το 1968 μέχρι την αποχώρησή της το 1979.

MUJERES PUBLICAS (2006, Μπουένος Άιρες).

Οι Mujeres Públicas είναι μια φεμινιστική ομάδα εικαστικού ακτιβισμού, ένας όρος που της επιτρέπει να υπογραμμίσει την πρόθεσή της να συνδέσει τις εικαστικές τέχνες με τον πολιτικό ακτιβισμό ως έναν αποτελεσματικό τρόπο επικοινωνίας των φεμινιστικών ιδεών της. Επιλεγμένα έργα περιλαμβάνουν το *Μνημείο της Επανάστασης*, Αθήνα (2017). *Efemerides II*, Πολιτιστικό Κέντρο Borges, Μπουένος Άιρες (2017), *Ο φεμινισμός στην πολιτική!*, Pratt Manhattan Gallery, Νέα Υόρκη (2016), *Fragmentos de un hacer feminista*, Μουσείο Emilio Caraffa, Κόρδοβα (2016), *Mitominas, 30 χρόνια μετά*, Πολιτιστικό Κέντρο Recoleta, Μπουένος Άιρες (2016), *Bandera resistencia*, House of Cultures, *Resistencia* (2015), *Lee mis labios*, Θεωρητική τέχνη + σκέψη, Σαν Χοσέ (2015), *Cuerpo y Poder*, Pasaje Fuencarral, Μαδρίτη (2014, Really useful knowledge, Galerija Nova, Ζάγκρεμπ (2014), *Rainbow in the dark*, SALT Γαλατά, Κωνσταντινούπολη (2014).

Για τις επιμελήτριες:

Η έκθεση διοργανώνεται από το WHAT, WHY & FOR WHOM / WHW, μια επιμελητική συλλογική ομάδα που ιδρύθηκε το 1999 και εδρεύει στο Ζάγκρεμπ και το Βερολίνο. Τα μέλη της είναι η **Ivet Ćurlin**, η **Ana Dević**, η **Nataša Ilić** και η **Sabina Sabolović** και ο σχεδιαστής και δημοσιογράφος **Dejan Kršić**. Από το 2003 η κολεκτίβα WHW διοργανώνει το πρόγραμμα της γκαλερί Nova, μιας γκαλερί που ανήκει στην πόλη του Ζάγκρεμπ.

Από την πρώτη τους έκθεση το 2000, η WHW έχει επιμεληθεί πολυάριθμα διεθνή έργα, μεταξύ των οποίων το *Collective Creativity*, Kunsthalle Fridericianum, Κάσελ, 2005, 11η Μπιενάλε της Κωνσταντινούπολης *What keeps Mankind Alive?* Κωνσταντινούπολη, 2009, και *One needs to Live Self-Confidently...Watching*, Κροατικό Περίπτερο στην 54η Μπιενάλε της Βενετίας το 2011. Πρόσφατα έργα περιλαμβάνουν το *My Sweet Little Lamb (everything we see can also be otherwise)*, (συν-επιμελήθηκε με τον Kathrin Rhomberg), σε διάφορα μέρη στο Ζάγκρεμπ, 2016/2017, *Everything we see could also be otherwise (My sweet little lamb)*, (συν-επιμελήθηκε με την Kathrin Rhomberg και την Emily Pethick), The Showroom, Λονδίνο, 2017, Želimir Žilnik: *Shadow citizens*, Edit Russ Haus für Medienkunst Όλντενμπουργκ, 2η Βιομηχανική Μπιενάλε Τέχνης, *On the shoulders of the fallen giants*, Rijeka, Pula, Labin, Raša, Vodnjan, 2018...

Το 2018 WHW ξεκίνησε ένα νέο διεθνές πρόγραμμα σπουδών για νέους καλλιτέχνες που ονομάζεται WHW Akademija, με έδρα το Ζάγκρεμπ. Τον Μάρτιο του 2019 τα μέλη της WHW Ivet Ćurlin, Nataša Ilić και Sabina Sabolović διορίστηκαν ως καλλιτεχνικές διευθύντριες της Kunsthalle Wien στη Βιέννη. Η WHW ως συλλογικό σώμα συνεχίζει να εργάζεται στο Ζάγκρεμπ με συλλογικές δραστηριότητες συντονισμένες από το μέλος της WHW, Ana Dević.

Με την υποστήριξη του
Outset Contemporary Art Fund (Greece)

outset.

To "Department of Justice" χρηματοδοτείται από το
Foundation For Arts Initiatives

Η έκθεση γίνεται με την υποστήριξη του
Ministry of Culture of the Republic of Croatia

City Office for Culture, Zagreb

